

Principii pentru alegerea partenerului – Wilfried Plock

Extras din „*Eine Ehe zur Ehre Gottes*”

Introducere

Charles Darwin s-a gândit la căsătorie. Lucid cum era, și-a notat avantajele și dezavantajele. În partea pozitivă a notat următoarele: o casă, eventual copii și atracția conversațiilor feminine. Pe partea opusă a notat următoarele: pierderea teribilă de timp, neputința de a citi seara și, dacă sunt mulți copii, trebuie să se câștige bani. Apoi a tras o linie sub ele și a concluzionat: „Nu-ți face griji, amice, există o mulțime de sclavi fericiți”. Și s-a căsătorit.

Le doresc tinerilor din ziua de azi o doză de sobrietate darwiniană. Zicala populară are dreptate: „Cine nu riscă, nu câștigă”. Cu toate acestea, este de asemenea adevărat că „Cine nu chibzuiește, nu câștigă”. Unii spun: „Dar există dragoste la prima vedere”. Da, este adevărat. Dar dragostea la prima vedere este la fel de sigură ca și diagnosticul unui medic la prima strângere de mână. Alegerea partenerului de viață potrivit este una dintre cele mai importante întrebări din viață. Aici nu este permis să se facă experimente. Această înțelegere l-a determinat pe Shakespeare să rostească îndrăzneța zicală: „Mai bine spânzurat bine decât prost căsătorit”.

Biblia ne sfătuiește să decidem pe bază de principii. Scriptura nu este o carte de paragrafe, în care s-ar putea găsi rețeta potrivită pentru fiecare situație de viață imaginabilă. Cu toate acestea, Cuvântul lui Dumnezeu ne arată principii foarte clare. Ele formează cadrul, ca să spunem așa, iar în acest cadru există multă libertate.

Principiul 1: Rugați-vă pentru buna călăuzire a lui Dumnezeu în această privință și aveți încredere în El!

a. Un exemplu pozitiv

În Geneza 24 se relatează despre Eliezer, slujitorul lui Avraam, care căuta o soție pentru fiul acestuia, Isaac. Ceva la acest capitol este foarte remarcabil: el este presărat cu rugăciune. Eliezer s-a rugat (Geneza 24.12-14,26,27,52), Isaac s-a rugat pe câmp (Geneza 24.63) și, probabil, credinciosul Avraam s-a rugat și el în fundal. Dumnezeu a dat reușită: Rebeca a devenit soția lui Isaac (Geneza 24.61-67).

Când am cunoscut-o pe Sylvia mea și m-am gândit serios dacă ar putea fi soția mea, m-am rugat zilnic cu privire la această întrebare. Și la fel a făcut și Sylvia. După un timp, amândoi am avut certitudinea căsătoriei. Dacă și tu, dragă cititorule, ai în inimă întrebarea despre un partener, te rog să te rogi cu seriozitate pentru o bună călăuzire din partea lui Dumnezeu. Domnul ascultă rugăciunea.

b. Un exemplu negativ

În Judecători 14 citim despre căutarea unei partenere de către Samson. El a ales o femeie filisteancă din Timna. Din nou, se remarcă ceva: rugăciunea nu are loc deloc! Lucrurile au mers complet prost. Mireasa lui Samson a pierit (Judecători 15.6), iar Samson, care alesese doar după vedere (Judecători 14.3,7), a sfârșit prin a i se scoate ochii (Judecători 16.21). Acesta este un limbaj extrem de clar din Biblie.

De aceea, rugați-vă pentru buna călăuzire a lui Dumnezeu în această privință. Poate folosiți cuvintele psalmistului: „Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima. Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Și vezi dacă este în mine vreo cale a întristării și condu-mă pe calea eternă!” (Psalmul 139.23,24).

Principiul al 2-lea: Luați o hotărâre a inimii!

Când Daniel era pregătit împreună cu prietenii săi de la curtea lui Nebucadnețar pentru sarcina sa ulterioară, el a hotărât în inima sa să nu se spurce cu mâncarea împăratului, care era interzisă iudeilor (Daniel 1.8).

Când oamenii din Antiohia au ajuns să creadă în Domnul Isus, au fost îndemnați de Barnaba să „rămână cu hotărâre de inimă cu Domnul” (Faptele apostolilor 11.23).

Am dori acum să vorbim despre o astfel de hotărâre în ceea ce privește alegerea partenerului. V-aș ruga să luați următoarea decizie a inimii în fața lui Dumnezeu, înainte de a face ceva în această direcție: „Doamne, prefer să rămân singur toată viața, decât să mă unesc cu un partener necredincios”.

De ce ar trebui să faceți asta? Răspunsul ni-l dă apostolul Pavel: „Nu vă înjugați nepotrivit cu cei necredincioși; pentru că ce legătură este între dreptate și fărădelege sau ce comuniune are lumina cu întunericul? și ce înțelegere are Hristos cu Belial sau ce parte are un credincios cu un necredincios?” (2 Corinteni 6.14,15).

Pavel vorbește aici, în contextul pasajului, despre atitudinea credinciosului în societate. El îi îndeamnă pe creștinii credincioși să nu tragă la jugul nepotrivit cu necredincioșii în niciun domeniu al vieții lor. Aceasta include și domeniul alegerii unui partener. Imaginea jugului nepotrivit ilustrează foarte clar faptul că un creștin credincios va suferi în cele din urmă, dacă este legat de cineva care vrea în mod constant să tragă într-o direcție opusă celei a lui. Viața devine, în mod conștient și inconștient, ca un joc de trasul sforii: unul la un capăt trage într-o direcție, celălalt, la celălalt capăt, trage în sens invers. Ernst G. Maier a așternut pe hârtie gânduri excelente în acest sens într-una dintre broșurile sale de studiu.

Viața într-o comunitate cu jug nepotrivit

- a. Necredinciosul nu se află într-o stare de neutralitate. El este un dușman al lui Dumnezeu (Efeseni 2; Romani 8.7).
- b. Necredinciosul poate avea obiective de viață foarte diferite de cele ale credinciosului. Viitorul veșnic al necredinciosului este condamnarea veșnică. Necredinciosul se află sub mânia lui Dumnezeu (Ioan 3.36; Faptele apostolilor 4.12; Apocalipsa 20.11-15).
- c. Necredinciosul nu poate înțelege lucrurile spirituale. Ele sunt o nebunie pentru el (1 Corinteni 2.14). Partea credincioasă nu poate, prin urmare, să găsească la el ajutor și sprijin spiritual atunci când are nevoie de el. Chiar și părțasia profundă supremă, așa cum se exprimă în rugăciunea comună, nu poate fi experimentată.
- d. Partea credincioasă poate deveni „un parfum de moarte pentru moarte” pentru partenerul necredincios (2 Corinteni 2.15,16). Dumnezeu nu dă părții credincioase o promisiune generală că partenerul va ajunge la credință.
- e. Soția credincioasă trebuie să se supună de bunăvoie soțului necredincios - un bărbat care nu-L ascultă pe Dumnezeu și, prin urmare, nu-i poate satisface nevoile ei spirituale (Efeseni 5.22-24).

- f. Soțul credincios trebuie să își iubească soția necredincioasă așa cum Hristos a iubit Biserica. El are responsabilitatea conducerii spirituale a familiei. Dar cum ar trebui să arate acest lucru dacă soția nu se supune acestei conduceri spirituale și nu îl sprijină în ea (Efeseni 5.22-33)?
- g. Educația copiilor este expusă unor poveri suplimentare din cauza viziunilor diferite despre viață și a obiectivelor de viață. Un tată sau o mamă credincioasă are responsabilitatea și dorința de a-i conduce pe copii la credința în Isus Hristos. Partenerul necredincios, însă, s-ar putea să nu susțină acest proiect și chiar să dorească să-l împiedice.
- h. Cel necredincios nu împărtășește dragostea lui Isus Hristos, iar cel credincios nu împărtășește dragostea lumii. De aceea, credinciosul este în mod constant tentat să facă compromisuri în viața sa de credință, pentru a menține pacea în căsnicie. El nu poate să-l slujească pe Domnul nestingherit.

Nedreptatea unei părtășii sub un jug nepotrivit

a. Părtășia sub jugul nepotrivit este o nedreptate făcută celui necredincios

- Credinciosul își dă loialitatea mai întâi Domnului (priorități). Cu toate acestea, necredinciosul se așteaptă ca el (ea) să fie cea mai importantă persoană din inima credinciosului.
- Necredinciosul are scopuri diferite de cele ale credinciosului. Cu toate acestea, necredinciosul se așteaptă ca soțul (soția) credincios(ă) să sprijine pe deplin obiectivele partenerului necredincios. Cum pot doi, care au scopuri opuse, să meargă în aceeași direcție?

b. Părtășia sub jugul nepotrivit este o nedreptate făcută celui credincios

- Căsnicia nu este o metodă de evanghelizare. Credinciosul nu are nicio promisiune că soțul necredincios va ajunge la credință. De asemenea, foarte rar se întâmplă ca partenerul necredincios, cu care un credincios s-a căsătorit în neascultare față de Dumnezeu, să devină credincios. Chiar dacă Dumnezeu scrie uneori drept pe linii strâmbe, acest lucru nu ne permite să conducem în mod deliberat pe linii strâmbe. Johannes Bush susținea că „Este mai ușor să convertești întreaga lume decât propriul partener de căsnicie”. În îngrijirea pastorală există totuși o regulă de bază: „O convertire care este țesută cu o logodnă sau o căsătorie intenționată este falsă în 99 de cazuri din 100”.
- Într-o comuniune sub un jug nepotrivit, de cele mai multe ori, credința credinciosului se ofilește.

c. Comuniunea sub un jug nepotrivit este o nedreptate față de Dumnezeu

- Dumnezeu l-a răscumpărat pe credincios din împărăția întunericului și l-a transferat în Împărăția lui Isus Hristos. Cu toate acestea, cel care se căsătorește în mod deliberat cu un necredincios primește pe diavolul drept „socru” (Faptele apostolilor 26.18; Coloseni 1.12,13).
- Dumnezeu l-a ales pe credincios pentru a-I sluji (2 Corinteni 5.15; Efeseni 2.10; Tit 2.14).

d. Comuniunea sub un jug nepotrivit este o nedreptate față de copii

- Părtășia sub un jug nepotrivit este o nedreptate față de copiii născuți într-o astfel de căsătorie, deoarece fiecare părinte are metode și obiective diferite de educație parentală.

- În multe discordii conjugale, copiii stau la mijloc ca participanți nevinovați la suferință.

Cauzele unei comuniuni sub un jug nepotrivit

- a. Necunoașterea principiilor spirituale și a relațiilor personale (sentimentele pot păcăli și induce în eroare).
- b. Lipsa de cunoaștere cu privire la pericole (Proverbele 27.12).
- c. Rebeliunea împotriva lui Dumnezeu și a părinților (Psalmul 68.6b).
- d. Indiferența față de voia lui Dumnezeu.
- e. Sistem de valori temporale în loc de sistem de valori veșnice.
- f. Supraevaluarea sexualității.
- g. Lipsa de angajament de a-L urma pe Isus.

Un exemplu de intimidare

„Am 16 ani și sunt fiica unui misionar. Am avut cu adevărat o relație strânsă cu Domnul și am experimentat atât de multe lucruri bune cu El. Dar apoi am întâlnit un băiat la școala mea. El nu este creștin credincios. Ne-am întâlnit în mod regulat timp de peste trei luni. La început am crezut că această relație este în regulă, atâta timp cât nu intenționez să ne căsătorim, ceea ce oricum nu doream, pentru că el nu este creștin credincios. Dar, recent, cineva mi-a spus că comportamentul meu ar fi greșit. Nici măcar nu ar fi trebuit să ies cu el (și să încep o prietenie). În seara asta m-a vizitat în timp ce ascultam o casetă nouă. A râs de „chestiile ciudate cu Isus” și de „cântecele creștine stupide”. I-am spus că am fost foarte rănită de modul în care a râs de Numele lui Isus. Și acum mă simt destul de mizerabil pe dinăuntru în legătură cu toată povestea asta. Îmi dau seama că ar trebui să punem capăt relației noastre. Dar este foarte greu, pentru că ne plăcem foarte mult unul pe celălalt. Acum chiar Îl rog pe Domnul pentru înțelepciune.”

Un consilier spiritual responsabil va încerca să împiedice o astfel de căsătorie, chiar dacă, pentru moment, va provoca durere psihică cuplului prin sfaturile sale. Cunoașterea faptului că Dumnezeu are planuri mult mai bune pentru credincios ar trebui să îl motiveze pe credincios la ascultare. Din nefericire, adeseori avertismentele nu sunt luate în seamă și căsătoria are loc. Dacă creștinul născut din nou se pocăiește de neascultarea sa după căsătorie și se pocăiește sincer în fața lui Dumnezeu, el primește iertare pentru vina sa. Cu toate acestea, legământul căsătoriei nu mai poate fi dizolvat. În unele cazuri, Dumnezeu mai acordă un har special pentru ca întreaga familie să devină credincioasă.

Concluzie: Desfacerea unei legături între credincioși și necredincioși este posibilă până în ziua nunții - după aceea, nu mai este posibilă.

Principiul al 3-lea: Dacă v-ați găsit unul pe celălalt, așteptați până la căsătorie!

Dumnezeu are un Da deplin față de sexualitate, dar pentru că după căderea în păcat aceasta este expusă unor mari pericole, Dumnezeu o protejează prin căsătorie. Pe de altă parte, asta înseamnă: Dumnezeu vrea să le dăruiască tinerilor o tinerețe curată. Asta înseamnă în mod concret: fără vizite scurte; fără relații înainte de căsătorie și fără masturbare.

Vă întrebați cum se poate face acest lucru? Ei bine, în primul rând să lași relația ta cu Domnul să devină complet solidă. Preocuparea cu El și cu Cuvântul Său este cea mai bună protecție. Apoi, pe cât posibil, nu ar trebui să dai hrană imaginației tale. Fiți deosebit de atenți cu revistele, filmele și internetul. Nu vă descurajați dacă ați căzut deja. „Căci cel neprihănit cade de șapte ori și totuși se ridică din nou” (Proverbele 24.16).

Timpul de așteptare este timpul de maturizare. Petreceți mult timp împreună cu oameni credincioși și slujitori Domnului. Pentru băieți și (tineri) bărbați, aș dori să le recomand să facă și mult sport sănătos.

Cât de departe este prea departe?

Un tânăr este un cuceritor. El vrea să descopere - și corpul fetei. Fata (sperăm) știe că are ceva de protejat și de apărat. Iar dacă mâinile tânărului încep să se rătăcească, o fată cu frică de Dumnezeu va spune stop într-un mod prietenos, dar ferm. Iar dacă el nu se poate controla, atunci ar fi bine să-l lase să plece. Căci este o chestiune de a ști dacă vrei să te căsătorești cu un bărbat sau cu o marionetă. Dacă el nu poate aștepta acum, probabil că nu va putea nici mai târziu. Și există momente de așteptare unul pentru celălalt chiar și în căsnicie.

Înainte de certitudinea apartenenței împreună, nu ar trebui să se schimbe niciun fel de tandrețe; până la nuntă, sărutul și „tandreța nupțială” își au locul lor. Totuși, fără îmbrățișări aprige și fără mâini pe organele sexuale secundare și primare!

În afară de aceasta, cuplurile prietene sau logodite nu ar trebui să petreacă noaptea singure în aceeași casă și în niciun caz nu ar trebui să plece singure în concediu. Acest lucru cu siguranță nu ar fi o mărturie pentru Domnul și Biserica Sa.

În acest context, aș dori, de asemenea, să avertizez împotriva legăturilor timpurii. Dacă tinerii de 15 sau 16 ani devin prieteni și amândoi știu că nu se vor putea căsători timp de cel puțin trei până la cinci ani, atunci multe pericole îi pot pândește pe acest drum lung. De aceea le spun întotdeauna tinerilor în cadrul prelegerilor: „Nu vă grăbiți. Faceți-vă mai întâi școala și pregătirea profesională. Faceți călătorii utile, care să vă lărgescă orizontul.” Deși zicala populară spune așa: „E bine să te căsătorești devreme”, dar experiența arată că, în special căsătoriile născute dintr-o legătură timpurie au rate de divorț deosebit de mari.

Principiul al 4-lea: Soțul și soția ar trebui să se potrivească cât mai bine împreună

La început, diferențele se atrag ca niște poli pozitivi și negativi. Mai târziu, deseori, diferențele puternice sunt cele care fac cuplurile căsătorite să se simtă inconfortabil și își doresc să aibă mai multe asemănări. De aceea, un cuplu ar trebui să se cunoască bine în faza de dinaintea căsătoriei.

Ce întrebări ar trebui să se pună în legătură cu alegerea unui partener? Vă rog să nu luați următoarele enumerări ca pe o „listă de verificare”, care poate fi pur și simplu bifată.

La ce ar trebui să fie atenți amândoi?

a. În domeniul spiritual

- Este această femeie (acest bărbat) cu adevărat născută (născut) din nou?
- Există o ruptură vizibilă cu păcatul și cu natura acestei lumi?
- Este el/ea cu adevărat devotat(ă) Domnului?
- Cine sunt cei mai apropiați prieteni/prietene ai lui/ale ei?
- Există un efort și o bucurie autentică de a sluji în Împărăția lui Dumnezeu?

b. Întrebări generale

- Părinții (credincioși) sunt de acord?
- Sunt disponibile mijloacele materiale pentru a înființa un cămin propriu?

- Este prezentă disponibilitatea de a fi părinți de ambele părți?

La ce ar trebui să acorde femeia o atenție deosebită atunci când își alege un partener?

- Cum se comportă el în casa părintească? Vorbește în mod disprețuitor despre aceasta? Își iubește părinții și frații? Este de ajutor?
- Cum se comportă la locul de muncă? Cum vorbește despre superiori și colegi? Este eficient? Poate întreține o familie?
- Cum se comportă în societate? Îi iese repede temperamentul în evidență? Se poate controla când vine vorba de alcool? Este un lăudăros și fanfaron?
- Se poate conta pe el din punct de vedere al caracterului? Poate fi un tată și educator de copii? Se lasă dus de val, atunci când nu este luat în seamă? Este cu adevărat „bărbătesc”? Bărbăția nu este o chestiune de mușchi, de felul mersului sau de mărimea pantofilor, ci o chestiune de autocontrol, cavalerism și loialitate.

La ce ar trebui să acorde bărbății o atenție deosebită atunci când își aleg o parteneră?

- Cum stau lucrurile cu familia ei? (Fetele sunt puternic influențate de mamele lor ...)
- Are ea cunoștințe și abilități casnice? Știe să gătească? Poate economisi? Va fi capabilă să se descurce cu banii pentru gospodărie? Ordinea este o prioritate pentru ea?
- Este interesată de profesia soțului ei? Este dispusă să facă voluntariat?
- Recunoaște ea ordinea biblică a creației (bărbatul este capul familiei)?

În acest context, apare o altă întrebare importantă: A prevăzut Dumnezeu un anumit partener pentru mine sau sunt liber să aleg în limitele biblice?

Personal, sunt convins de cea de-a doua variantă. În Numeri 36.6, fiicelor lui Țelofhad, care sunt dispuse să se căsătorească, li se spune: „Să se căsătorească după cine va fi bine în ochii lor”. În Noul Testament, apostolul Pavel dă următoarea instrucțiune cu privire la văduve: „O soție este legată atât timp cât trăiește soțul ei; dar, dacă soțul a murit, este liberă să se căsătorească cu cine vrea, numai în Domnul” (1 Corinteni 7.39). „Numai în Domnul” ne amintește de al doilea principiu al nostru: nu se poate face căsătorie între un credincios și un necredincios; „... cu cine vrea ea ...” vorbește despre libertatea în cadrul dat.

Principiul al 5-lea: Nu cereți semne

Un tânăr - să-i spunem Andrei - și o tânără - să-i spunem Daniela - se îndrăgostiseră. După un timp, Andrei i-a făcut o cerere serioasă de căsătorie. Daniela îl găsea pe Andrei foarte drăguț, dar nu avea certitudinea că ar trebui să se căsătorească într-adevăr cu el. A citit Biblia, s-a rugat, și-a întrebat frații mai mari - dar toate acestea nu au ajutat în mod decisiv. Apoi i-a venit o idee (ne bună). A luat o pungă de biscuiți cu alfabet „pâine rusească” și și-a spus: Dacă scot din pungă un „A” ca „Andrei”, atunci știu că trebuie să mă căsătoresc cu el. A închis ochii, a băgat mâna în pungă și a scos o literă. Nu-i venea să creadă: Era un „A”! Dar, în mod ciudat, încă nu exista nicio certitudine.

Apoi s-a așezat în fața mea și mi-a spus această poveste. I-am explicat că, practic, ea ceruse un semn de la Dumnezeu. Toți cei care cer semne se referă la Ghedeon (Judecători 6.36-40). Dar la acea vreme, în primul rând, nu era vorba de o chestiune privată, ci de existența poporului Israel, în al doilea rând, la acea vreme nu exista o revelație completă din partea lui Dumnezeu (Biblia), iar în al treilea rând, Duhul Sfânt nu locuia încă în inimile credincioșilor. În Noul Testament, aruncarea sorțului este relatată într-adevăr încă o dată (Faptele apostolilor 1), dar după

Cincizecime nu citim niciodată despre o cerere de semne. Cu alte cuvinte: nu trebuie să transferăm pur și simplu acțiunea lui Ghedeon unu la unu la situația noastră de astăzi.

Daniela a înțeles explicația mea. Apropo, ea nu s-a căsătorit cu Andrei, ci este acum căsătorită cu un alt bărbat credincios și este mama mai multor copii.

Gânduri finale

Aș dori să vă încurajez: mergeți pe calea dumneavoastră cu Domnul Isus. Legați-vă de El. Încredeți-vă în El. El chiar are intenții bune. El chiar vă iubește. Căutați-vă fericirea în bunele Sale rânduieli. Ascultați de Cuvântul Său. Atunci - singur sau căsătorit - veți avea o viață împlinită.

Preluat cu permisiunea amabilă a autorului din cartea
Eine Ehe zur Ehre Gottes, de W. Plock,
publicată de Christlicher Mediendienst Hünfeld e.K.